

forøvrigt gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at netop et af de frieste Folk i Europa, Engländerne, som det ærede Medlem omtalte, holder streng Jusfitts i deres Parlament, saa streng, at et af deres ordbdygtigste Medlemmer, den bekendte O'Connell maatte knale i Parlamentet og bede om Forladelse. Han benyttede sig imidlertid af sin Frihed, da han reiste sig; thi, idet han torrede Støvet af sit Kna, sagde han: „her er meget Snavs i dette Huus.“ Saaledes troer jeg, at vi maae opfatte det. Jeg for min Part er fattet paa at underkaste mig en saadan Kalden til Orden, men, dersom jeg finder, at det er med Uret, saa vil jeg finde, „at der er meget Snavs her i Huset.“ (Latter.)

Barfod: Den sidste ærede Taler har erklæret, at der var meget Snavs her i Huset, ja, dersom det skal være en Understøttelse for Forslaget og den bedste Understøttelse, som kan gives, saa forekommer det mig at være nok til at lade denne Pæsus gaae ud. Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de District (Grundtvig) har allerede med saamegen Dygtighed og Varme godtgjort, hvorfor denne Pæsus burde udgaae. Det forekommer mig imidlertid, at der er et Hensyn, som han ikke har berørt. Det er for at fremføre dette Hensyn, jeg har tilladt mig at tage Ordet. Det forekommer mig nemlig, at denne Pæsus bør nødvendigt udgaae i Formandens Interesse; thi, vilde den allerede være i høieste Grad ubehagelig for den Rigsdagsmand, paa hvem den blev anvendt, saa forekommer det mig, at det sandelig ikke maatte være mindre ubehageligt for Formanden at skulle bringe den i Anvendelse. Jeg er overbevist om, at Formanden saa nødtigt som muligt vil anvende denne Mynlighed, men jeg er ogsaa overbevist om, at han af Thinget kunde blive opfordret til at sætte den i Anvendelse, naar den engang staaer der. Og for at en saadan Opfordring ikke skal udgaae til ham, for at Anvendelsen af denne Pæsus ikke skal, som man siger, sætte Formanden Kniven paa Struben, foreslaaer jeg end yderligere, at den omtalte Pæsus udgaer.

Da Ingen flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, der gav følgende Resultat:

1) Nr. 48. Grundtvigs Forslag: Mellemfættningen „naar et Medlem i samme Møde er kaldet 2 Gange til Orden, kan Formanden foreslaae Thinget aldeles at nægte ham Ordet i dette Møde“ udelades, forkastedes med 61 Stemmer mod 23.

2) Nr. 49. Udkastets § 34 med den af Wilkens foreslaaede og af Comitæen optagne Forandring saalydende:

„Ethvert Medlem er pligtigt at underkaste sig Formandens Kjendelse angaaende Overholdelsen af den fornødne Orden. Naar et Medlem er kaldet 2 Gange til Orden, kan Thinget efter Formandens Forslag aldeles nægte ham Ordet i dette Møde. Skulde almindeligere Orden opstaae, paaligger det Formanden midlertidigt at afbryde Mødet, eller, om nødvendigt, aldeles at have det.“

vedtoges med 67 Stemmer mod 12.

Man gif derefter over til §§ 35 og 36 (see Afstemningslisten Nr. 51—54). De stillede Ændringsforslag bleve paa den i Regulativet fastsatte Maade understøttede.

Formanden gav derpaa, efterat have bemærket, at Afstemningen over et af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de District (Grundtvig) stillet Forslag, om at § 35 heel og holden udelades, faldt sammen med Afstemningen over hele Paragraphen (se Afstemningslisten Nr. 53), Ordet til:

Ordførelsen: De Forslag, som her ere stillede, vedkomme § 35, hvis Indhold er, at Bifalds- og Misghagsyttringer af Thingets Medlemmer ansees som stridende mod god Orden. Da der fra flere Sider ved den foreløbige Behandling er blevet gjort Indvendinger mod denne Paragraph, anseer jeg det for min Pligt at oplyse, hvorfor Udvalget har maattet fastholde sit Forslag. Jeg troer bedst at gjøre dette ved at anskueliggjøre, hvad der ligger i denne § 35. Det, som ansees stridende mod god Orden, det er Bifalds- og Misghagsyttringer; altsaa er der dermed Intet sagt om opmuntrende Ord, Intet om en Tilslutning, Intet om en enkelt Bekræftelse, eller om en enkelt Benægtelse, men der er derimod sagt, at Yttringer af Bifald og Misghag ansees som stridende mod god Or-